

KVARTETSANGE

for

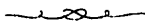
Mandsstemmer

komponerede af

Julius Bechgaard.

Op. 21.

Hefte I.

Hefte II.

KJØBENHAVN.

Kgl. Hof-Musikhandels

Forlag og Eiendom.

KAN DU KJENDE MIG.

Russisk Folkeviser.

(Thor Lange.)

Jul. Bechgaard, Op. 21. H. 1.

Allegretto vivace.

Tenori.

Du min Kjær - lig - hed!

Bassi.

Kan du kjen - de mig, du min Kjær - lig - hed! Har du

Du mit he - le Liv! I den grøn-ne Busk alaaer en

hørt min Sang, du mit he - le Liv!

Nat.tergal, og den kalder højt og den fløj.ter klart. Og dens Sten ne gaaer gennem

dim. e rit. *pp a tempo*

Sko-ven bort, gjennem Sko-ven bort til det høje Hus — ,

til det høje — — — — e Hus — , til min

dim. e rit. *pp f*

f animato *riten. cresc.*

til min Kjer-elig-hed, at hun kjen-de kan, at jeg

Ung-doms-brud — — — — , at hun kjen- — — — — de

f *cresc.* *cresc. riten.*

ff *dim.* *p*

kom — — — — mer nu — — — — .

kan — — — — , at jeg kom — — — — mer nu.

ff *dim.* *dim. p*

JOMFRU, DU MAA IKKE SOVE.

(Edv. Lembcke.)

Andantino.

p dolce

Tenori.

1. Jomfru, du maa ik-ke so-ve; Sommer-nat-ten er saa
2. Kom og se, hvor Pop-len bæ-ver, blin-ken-de som Sølv i

Bassi.

p dolce

mf *pp* *dolce* *poco*

1. lys og smuk; Himlen er saa klar og stille, Stjernerne paa Vo-ven
2. Maa-ne-skin; se, hvor Svaner-ne, de hvide, drømmende paa Floden

mf *pp* *dolce* *poco*

dim. *dolce* *poco* *p calando* *pp*

1. spil-le, Af-ten-vinden dør i sag-te Suk —.
2. gli-de; Drømmen hyller hø-le Ver-den ind —.

dim. *dolce* *poco* *p calando* *pp*

p dolce

3. Og jeg van-ker selv i Drøm-me, fængs-let af din stær-ke

*p dolce**mf**pp**p dolce**poco*

Trolddoms-magt; lad dit Billed i den kla-re, stil-le Natsig aa-hen-

*cresc.**ff**p dolce*

ba-re for min Sjæl i al sin Dronning-pragt, for min

*cresc.**poco rit.**cresc.**ff**p dolce*

Sjæl, for min Sjæl i al sin Dron-ning-pragt! *)

*p**cresc.**poco rit.**p**sf*

*) Af Digtets 5 Vers ere kun de 3 første benyttede.

FOLKEVISE.

(E.v.d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto, grazioso.

Tenori. *pp* *p* *cresc.*

Bassi. *pp* *p* *cresc.*

1. De rø - de Ro - ser i Lun - den staae og blomstre for Vind og

dim. *p* *f*

Veir — ; jeg veed mig for al - le Blommer smaaen Jom - fru ro - se fuld -

dim. *p* *f*

Vind og Veir;

p dolce *pp smorz.* *fz p*

skjær. Som Ro - sen sender sin Duft omkring, at Al - le den kjende maae, saa

p dolce *pp smorz.* *fz p*

cresc. rit. *f* *pp a*

drager hun omsig en Trylle - ring, der Ingen i - fra kan gaae. 2. Hun

cresc. rit. *f* *pp a*

tempo *p* *cresc.*

ta - ler og leer af Hjer - tens - grund, som Lær - ken syn - ger sit

tempo *p* *cresc.* ken

dim. *p* - som Lær - *f* *cresc.*

Kvad — , og Or - de - ne falde fra hen - des Mund som Duggen fra Rosens

dim. *p* *f*

syn - gers sit Kvad,

p dolce *pp smorz.*

Blad — I - hvor hungaaer i den grønne Mai, der blegne al - le Blomster

p dolce *pp smorz.*

fz p *cresc.* *rit.* *f*

smaa; men hvor hun vandrer ad ø - dest Vei, der tykkes mig Ro - ser staae.

fz p *cresc.* *f*

DU ROSE MIDT I URTEGAARD.

(E.v.d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto.

Solo.

Tenori.

Bassi.

pp

1. Du Ro - se midt i Ur - te - gaard alt
 2. Du Lil - je hist paa Vo - ven klar alt
 3. Du Haab, som i mit Sin - de lor, I

pp

1. Du Ro - - - - - se,
 2. Du Lil - - - - - je,
 3. Du Haab - - - - - ?

1. med din fag - re Lød, hvad væk - ked ef - ter Vin - ter - kaar dig
 2. med din skjæ - re Blomst, sig frem, hvo Bud - skab til dig bar, og
 3. Kvad om Lyk - ke lagt, som gjem - tes dybt, jeg veed ei hvor, hvo

poco

p

poco

1. hvad væk - - - ked dig fra
 2. sig frem, sig hve - - - den
 3. I Kvad, hvo har til

p espressivo

1. „Den kla - re Sol en Mor - gen.
 2. „Den ly - se Nat paa Van - dets
 3. „Ung El - skov drog os af, vor

*a tempo**dim. e rit. p espressivo*

1. op fra Jor - dens Skjød?
 2. hve - den hid du komst?
 3. har til Liv jer vakt?

con bocca chiusa

1. Jor - - - dens Skjød?
 2. hid du komst?
 3. Liv jer vakt?

*dim. e rit. p**poco rit.**dim. p*

1. stund har kys - set mig min re - - de Mund.“
 2. Bund mig lev - ned ik - ke Frist til Blund.“
 3. Vraa som So - len vo - re Sæ - - stre smaa.“

*p**cresc.**f**dim. pp*

KAN DU KJENDE MIG.

Russisk Folkevis.

(Thor Lange.)

Allegretto vivace.

Jul. Bechgaard, Op.21. H.1.

Du min Kjær - lig - hed!

Du mit he - le Liv! I den grøn - ne Busk slaaer en

Nat - ter - gal, og den kal - der højt og den fløj - ter klart. Og dens

Stem - me gaaer gjen - nem Sko - ven bort, gjen - nem Sko - ven

bort til det høj - e Hus — ,

til min Kjær - lig -

hed, at hun kjen - de kan, at jeg kom - mer nu _____ .

JOMFRU, DU MAA IKKE SOVE.

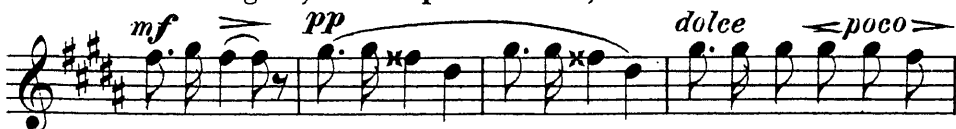
(Edv. Lembcke.)

Andantino.

1. Jom-fru, du maa ik-ke so-ve; Som-mer-nat-ten er saa

2. Kom og se, hvor Pop-len bæ-ver, blin-ken-de som Sølv i

1. lys og smuk; Him-len er saa klar og stil-le, Stjer-ner-ne paa Vo-ven

2. Maa-ne-skin; se, hvor Svaner-ne, de hvi-de, drøm-men-de paa Flo-den

1. spil-le, Af-ten-vinden dør-i sag-te Suk-!

2. gli-de; Drøm-men hyl-ler he-le Ver-den ind-.

3. Og jeg van-ker selv i Drøm-me, fængs-let af din stær-ke

Trol-doms-magt; lad dit Bil-led i den kla-re,

stil-le Nat sig aa-hen-ba-re for min Sjæl i al sin

Dronning-pragt, for min Sjæl, for min Sjæl i al sin Dronning-pragt!

TENORE I.
FOLKEVISE.

3

(E. v. d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto, grazioso.

pp *p* *cresc.*

1. De rø-de Ro-ser i Lun-den staae og blom-stre for Vind og

dim. p *f*

Veir; jeg veed mig for al-le Blom-mer smaa en Jom-fru-ro-se fuld-

p dolce *pp smorz.*

skjær. Som Ro-sen sen-der sin Duft om-kring, at Al-le den kjen-de

fz p *cresc.* *rit. f*

maa, saa dra-ger hun om sig en Tryl-le-ring, der In-gen i-fra kan

a tempo *pp* *p* *cresc.*

gaae. 2. Hun ta-ler og leer af Hjer-tens-grund, som Lær-ken synger sit

dim. p *f*

Kvad, og Or-de-ne fal-de fra hendes Mund som Dug-gen fra Ro-sens

p dolce *pp smorz.*

Blad. I-hvor hun gaaer i den grøn-ne Mai, der bleg-ne al-le Blom-ster

fz p *cresc.* *frit.*

smaa; men hør hun vandrer ad æ-dest Vej, der tyk-kes mig Ro-ser staae.

DU ROSE MIDT I URTEGAARD.

(E. v. d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto.

1. Du Ro - se midt i Ur - te - gaard alt
 2. Du Lil - je hist paa Vo - ven klar alt
 3. Du Haab, som i mit Sin - de bor, I

1. med din fag - re Lød, hvad væk - ked ef - ter
 2. med din skjæ - re Blomst, sig frem, hvo Bud - skab
 3. Kvad om Lyk - ke lagt, som gjem - tes dybt, jeg

1. Vin - ter - kaar dig op fra Jor - dens Skjed? con
 2. til dig bar, og hve - den hid du komst?
 3. veed ei hvor, hvo har til Liv jer vakt?

bocca chiusa

KAN DU KJENDE MIG.

Russisk Folkevis.

(Thor Lange.)

Allegretto vivace.

inf Jul. Bechgaard, Op.21.H.1.

p *mf*

Du min Kjær - lig - hed!

mp *f* *pp leggiero e vivo*

Du mit he - le Liv! I den gren - ne Busk slaer en

Nat-ter-gal, og den kal-der højt og den fløj-ter klart. Og dens

Stein-me gaaer gjen-nem · Sko-ven bort, gjen-nem Sko-ven

dim. e rit. *pp* *a tempo* *f* *animato*

bort til det høj- e Hus —, til min Kjær- lig

hed, at hun kjen-de kan, at jeg kom - - mer nu _____.

JOMFRU, DU MAA IKKE SOVE.

(Edv. Lembcke.)

Andantino.

p dolce

1. Jom-fru, du maa ik-ke so-ve; Som-mer-nat-ten er saa
2. Kom og se, hvor Pop-len bæ-ver, blin-ken-de som Selv i

mf *pp* *dolce* *poco*

1. lys og smuk; Him-len er saa klar og stil-le, Stjer-ner-ne paa Vo-ven
2. Maa-ne-skin; se, hvor Svan-er-ne, de hvi-de, drøm-men-de paa Flo-den

dim. *dolce* *poco* *pealando pp*

1. spil-le, Af-ten-vin-den dør i sag-te Suk-
2. gli-de; Drøm-men hyl-ler he-le Ver-den ind-.

p dolce

3. Og jeg van-ker selv i Drøm-me, fængs-let af din stær-ke

mf *pp*

Trold-doms-magt; lad dit Bil-led i den kla-re,

p dolce *poco* *cresc.*

stil-le Nat sig aa-ben-ba-re for min Sjæl i al sin

ff *p dolce* *p* *poco rit.* *cresc.* *p* *fp*

Dron-ning-pragt, for min Sjæl, for min Sjæl i al sin Dron-ning-pragt!

FOLKEVISE.

(E.v.d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto, grazioso.

1. De rø-de Ro-ser i Lun-den staae og blomstre for Vind og
 Veir; jeg veed mig for al-le Blom-mer sinnaen Jom-fru-ro-se fuld-
 skjær. Som Ro-sen sen-der sin Duft om-kring, at Al-le den kjen-de
 maae, saa dra-ger hun om sig en Tryl-le-ring, der In-gen i-fra kan
 gaae. 2. Hun ta-ler og leer af Hjer-tens grund, som Lær-ken syn-ger sit
 Kvad, og Or-de-ne fal-de fra hen-des Mundsom Dug-gen fra Ro-sens
 Blad. I-hvor hun gaaer i den grøn-ne Mai, der bleg-ne al-le Blom-ster
 sinna; men hvor hun van-drer ad ø-dest Vei, der tyk-kes mig Ro-ser staae.

DU ROSE MIDT I URTEGAARD.

(L.v.d.Recke.)

Andantino quasi Allegretto.

1. Du Ro - se midt i Ur - te - gaard alt
 2. Du Lil - je hist paa Vo - ven klar alt
 3. Du Haab, som i mit Sin - de bor, I

1. med din fag - re Lød —, hvad væk - ked ef - ter
 2. med din skjæ - re Blomst, sig frem, hvo Bud - skab
 3. Kvad om Lyk - ke lagt, som gjem - tes dybt, jeg

1. Vin - ter - kaar dig op fra Jor - dens Skjød?
 2. til dig bar, og hve - den hid du komst? con
 3. veed ei hvor, hvo har til Liv jer vakt?

bocca chiusa

KAN DU KJENDE MIG.

Russisk Folkevis.

(Thor Lange.)

Allegretto vivace.

Jul. Bechgaard, Op.21.H.1.

p *<* *mf* *mf*

Du min Kjær - lig - hed!

mp *<* *f* *pp* *leggiere e vivo*

Du mit he - le Liv! I den grøn - ne Busk slaer en

f *<* *rit.* *p* *a tempo* *p dolce*

Nat - ter - gal, og den kal - der højt og den fløj - ter klart.. Og dens

dim. e rit. *pp* *a tempo* *f* *animato*

Stem - me gaaer gjen - nem Sko - ven bort, gjen - nem Sko - ven

dim. e rit. *pp* *a tempo* *f* *animato*

bort til det høj - e Hus —, til min Kjær - lig -

riten. cresc. *ff* *dim.* *p*

hed, at hun kjen - de kan, at jeg kom - - mer nu —.

JOMFRU, DU MAA IKKE SOVE.

(E. v. Lembcke.)

Andantino.

p dolce

1. Jom-fru, du-maa ik-ke so-ve; Som-mer-nat-ten er saa
2. Kom og se, hvor Pop-len bæ-ver, blin-ken-de som Selv i

mf *pp* *dolce* *poco*

1. lys og smuk; Him-len er saa klar og stil-le, Stjer-ner-ne paa Vo-ven
2. Maa-ne-skin; se, hvor Sva-ner-ne, de hvi-de, drøm-men-de paa Flo-den

dim. *dolce* *poco* *p calando pp*

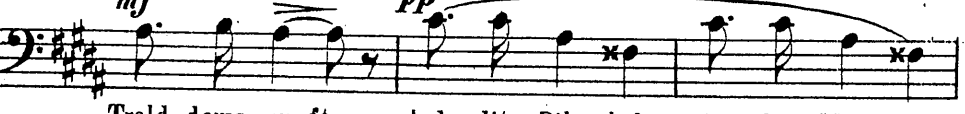
1. spil-le, Af-ten-vin-den dør i sag-te Suk ____.
2. gli-de; Drøm-men hyl-ler he-le Ver-den ind ____.

p dolce

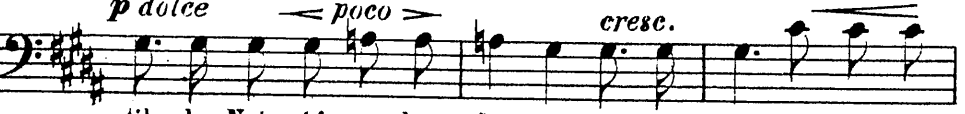
3. Og jeg van-ker selv i Drøm-me, fængs-let af din stær-ke

mf *pp*

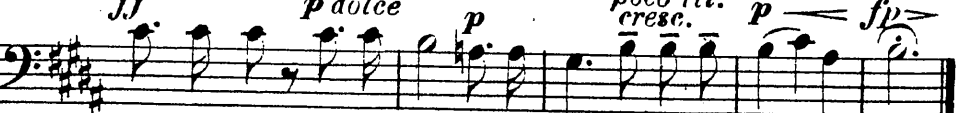
Trold-doms-magt; lad dit Bil-led i den kla-re,

p dolce *poco* *cresc.*

stil-le Nat sig aa-ben-ba-re for min Sjæl i al sin

ff *p dolce* *p* *poco rit. cresc.* *p* *fp*

Dron-ning-pragt, for min Sjæl, for min Sjæl i al sin Dron-ning-pragt!

FOLKEVISE.

(E. v. d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto, grazioso.

1. De rø-de Ro-ser i Lun-den staae og blom-stre for
 Vind og Veir; jeg veed mig for al-le Blom-mersmaa en Jom-fru-ro-se fuld-
 skjær. Som Ro-sensen-der sin Duft om-kring, at Al-le denkjen-de
 maae, saa draeger hun om sig en Tryl-le-ring, der In-gen i-fra kan
 gaae. 2. Hun ta-ler og leer af Hjer-tens grund, som Lær-ken
 syn-gersit Kvad, og Or-de-ne falde fra hen-des Mund som Dug-gen fra Ro-sens
 Blad. I-hvor hun gaaer i den grøn-ne Mai, der bleg-ne alle Blom-ster
 smaa; men hvor hun vandrer ad ø-dest Vei, der tyk-kes mig Ro-ser staae.

DU RØSE MIDT I URTEGAARD.

(E.v.d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto.

1. Du Ro - se midt i Ur - te - gaard alt
 2. Du Lil - je hist paa Vo - ven klar alt
 3. Du Haab, som i mit Sin - de bor, I

1. med din fag - re Lød, hvad væk - ked ef - ter
 2. med din skjæ - re Blomst, sig frem, hvo Bud - skab
 3. Kvad om Lyk - ke lagt, som gjem - tes dybt, jeg

1. Vin - ter - kaar dig op fra Jor - dens Skjød?
 2. til dig bar, og hve - den hid du komst? con.
 3. veed ei hvor, hvo har til Liv jer vakt?

bocca chiusa

KAN DU KJENDE MIG.

Russisk Folkevis.

(Thor Lange.)

Allegretto vivace.

Jul. Bechgaard, Op. 21. H. 1.

JOMFRU, DU MAA IKKE SOVE.

(Edv. Lembocke.)

Andantino.

p dolce

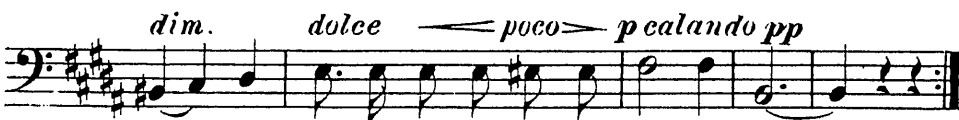
1. Jom-fru, du maa ik-ke so-ve; Som-mer-nat-ten er saa

2. Kom og se, hvor Pop-len bæ-ver, blin-ken-de som Sølv i

1. lys og smuk; Him-len er saa klar og stil-le, Stjer-ner-ne paa Vo-ven

2. Maa-ne-skin; se, hvor Svaner-ne, de hvi-de, drømmende paa Floden

1. spil - le, Af-ten-vin-den der i sag-te Suk-.

2. gli - de; Drømmen hyl-ler he - le Ver-den ind-.

p dolce

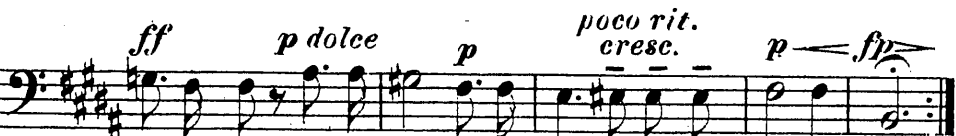
a. Og jeg van-ker selv i Drøm-me, fængs-let af din stær-ke

Trolldoms-magt; lad dit Bil-led i den kla-re,

stil-le Nat sig aa-ben-ba-re for min Sjæl i al sin

Dronning-pragt, for min Sjæl, for min Sjæl i al sin Dron-ning-pragt!

BASSO-IL.
FOLKEVISE.

3

(E. v. d. Reeke.)

Andantino quasi Allegretto, grazioso.

pp *p*

1. De rø - de Ro - ser i Lun - den staae og

cresc. *dim.* *p*

blom - stre for Vind og Veir; jeg veed mig for al - le

f *p*

Blom-mer smaa en Jom- - fru-ro - se fuld - skjær. Som

dolce *pp smorz.*

Ro - sen sen-der sin Duft om-kring, at Al - le den kjen-de

fz *p*

maaе, saa dra-ger hun om sig en Tryl - le-ring, der

cresc. rit. *f* *a tempo* *mp*

In - gen i - fra kan gaaе. 2. Hun ta - ler og leer af

p *cresc.* *dim.* *p*

Hjer-tens-grund, som Lær - ken syn-ger sit Kvad, og

Or-de-ne fal-de fra hen-des Mund som Dug-gen fra Ro-sens Blad. I -

dolce hvor hun gaaer i den grøn-ne Mai, der bleg-ne al-le Blomster smaa; men

cresc. ritard. f hvor hun van-drer ad ø-dest Vei, der tyk-kes mig Ro-ser staae.

DU ROSE MIDT I URTEGAARD.

(E. v. d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto.

pp 1. Du Ro - - se, hvad væk - ked
 2. Du Lil - - je, sig frem, sig
 3. Du Haab ———, I Kvad, hvo

poco *dim. e rit.* *a tempo* *p*

1. dig fra Jor-dens Skjød?
 2. hve - den hid du komst? *con bocca chiusa*
 3. har til Liv jer vakt?

p *cresc.* *f* *poco rit.* *dim. pp*

SOLO.

DU ROSE MIDT I URTEGAARD.

(K.v.d. Recke.)

Andantino quasi Allegretto.

1. Du Ro - se midt i Ur - te - gaard alt med din fag - re
2. Du Lil - je hist paa Vo - ven klar alt med din skjæ - re
3. Du Haab, som i mit Sin - de bor, I Kvad om Lyk - ke

1. Led, hvad væk - ked ef - ter Vin - ter - kaar dig op fra Jor - dens
2. Blomst, sig frem, hvo Bud - skab til dig har, og hve - den hid du
3. lagt, som gjem - tes dybt, jeg veed ej hvor, hvo har til Liv jer

1. Skjød? 1., Den kla - re Sol en Mor - gen - stund har
2. komst? 2., Den ly - se Nat paa Van - dets Bund mig
3. vakt! 3., Ung El - skov drog os af vor Vraa som

1. kys - set mig min rø - de Mund."
2. lev - ned ik - ke Frist til Blund."
3. So - len vo - re Sø - stre smaa."

KVARTETSANGE

for

Mandsstemmer

komponerede af

Julius Bechgaard.

Op. 27.

Hefte I.

Hefte II.

KJØBENHAVN.

Kgl. Hof-Musikhandels

Forlag og Eiendom.

FORAARS VISE.

(8. Schandorph.)

Jul. Bechgaard, Op. 21. H. 2.

Allegro.

Tenori. *mf*

1. Saa se dig dog udlængst Solgulens Skud har kløvet i Van-de-nes.
2. Fra Stuen dig riv! Af Dødskulden stiv selv Sne-en er smeltet til
3. Af Fugtig-hed fuld er A-gerens Mudd, nu grønnes af Spi- rer et
4. Blaa Himmel og Sol! Av- ri- kel, Vi- ol! alt Li- vet, der pranger i

Bassi. *mf*

p

1. Pan-ser et Brud. Nej se dog! i Nat hver Kro-kus har sat saa
2. klin-gen-de Liv, som skvulpen-de Vand den fa-rer paa Stand med
3. lo- ven-de Kuld; hør Lær-ker-nes Slag i sol-mil-de Dag om
4. ny- væ- vet Kjol! Ud skynd dig og nyd al Ungdommens Fryd! at

p

*scendo**ri- tar- dan-do**cre-*

ff

1. frej- dig paa Hø- det sin guld- gu- le Hat, nej se dog, i Nat!
2. skum-men-de Trofs o- ver Ste- ne og Sand, som skvulpen-de Vand.
3. Vaa- ren, der sving-er sit tin-dren-de Flag, hør Lær-ker-nes Slag!
4. grub- le og sær- ge er slet in- gen Dyd, ud skynd dig og nyd! *)

scendo

*) Af Diglets 5 Vers ere kun de fire benyttede.

NAT.

3

(Charles Gandrup.)

Andante lento.

poco

Tenori.

1. Natten søen ker sig fra o-ven ved den grønne Kyst slummer Voven.
2. Stjernen blegt bestråler Linden trygt ved Nattens Bryst hviler Vinden.

Bassi.

pp *p* *pp*

1. Droslen hviler nu paa Dun saa blø - de, Rosen aander ud sin Duft den
2. Him-lenaander taus paa Skovens Kro - ner; kun i Hjerterets Dyb en Lovsang

p *poco* *pp* *calando* *ppp*

1. sø - - de. Alt er tyst, alt er tyst — !
2. to - - ner. Alt er tyst, alt er tyst — !

p *poco* *pp* *calando* *ppp*

MAI.

(Holger Drachmann.)

Allegretto grazioso.

1. en Jom - fru skjær og
2. om Luf - tens Far - ve

Tenori.

p *cresc.*

1. Saa yn - de fuld du træder ud, en Jom-fru skjær
2. Syng dæm - pet om det ly-se Løv, om Luf-tens Far -

Bassi.

p *cresc.*

1. Saa yn-de fuld du træder ud, en Jom-fru
2. Syng dæmpet om det ly-se Løv, om Luf-tens

1. fin
2. fin *p* *leggiere*

dim.

1. — og fin, og Spi - rer pip-per bag dit Skrud, og hvor du Fo-den
2. — ve fin, om Sjø-lens Som-mer-fug-le - stov, de skjø-re Guld-pail-

dim. *p* *leggiere*

1. skjær og fin,
2. Far-ve fin;

dim. *cresc.* *f* *dim.* *p*

1. sætter, dér mylrer frem et broget Flor, som skjuler Stridens Plet - ter.
2. letter, som af en stridsvant Sanger, haand saaneemt kan fange Plet - ter.

f *dim.* *cresc.* *f* *dim.* *p*

1. Lidt
2. Lidt

p

1. Lidt kø - lig, ja: en Jom - frø her ej
2. Lidt dæm - pet, ja: en Vaar - sang ter ej

1. kø - lig, ja :
2. dæm - pet, ja :

p

dolce

1. alt - for ild - fuld væ - re; duk der - for dig, min
2. alt - for ild - fuld bæ - re den Skjøn - ne frem sin

dolce

cresc. *fz* *poco rit.* *p dolce*

1. Sang; du tør kun Slæb for Vaa - ren bæ - - re.
2. Pris; den her som Vaa - ren kø - lig væ - - re.

cresc. *fz* *p dolce*

I SKOVEN.

(Charles Gandrap.)

Allegro. *pp* *vivo* *ff*

Tenori.

1. Un - der Bø - gens Bla - de - hang vi van - dre.
 2. Skyg - gens Luft - ning mild og sval for - fri - sker
 3. Blidt sig bre - der fjern og nær Kon - val - lens
 4. Her er Fryd og Fred som i et sorg - læst

vivo

Bassi.

1. Un - der Bø - gena Hang vi van - dre
 2. Skyg - gens Luft - ning sval for - fri - sker
 3. Blidt sig bre - der, blidt, Kon - val - lens
 4. Her er Fryd som i et sorg - læst

p

1. vil. Hjør - ten stand - ser ved vor Sang og lyt - ter
 2. ret. Her i Bø - gena høj - e Sal gaar Fo - den
 3. Duft. En - der Sko - vens grøn - ne Træer faar Hjer - tet
 4. Bryst. Tan - ken fav - ner let og fri din ri - ge

p

1. vil.
 2. ret.
 3. Duft
 4. Bryst.

cresc. *ff* *poco rit.* *pp cresc.*

1. til - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
 2. let - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
 3. Luft - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
 4. Lyst, lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!

cresc. *ff* *pp cresc.* *poco rit.*

VUG, O VOVE.

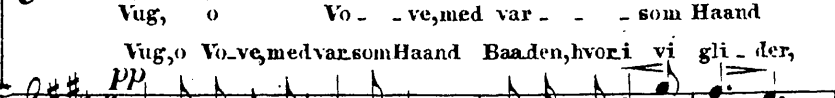
7

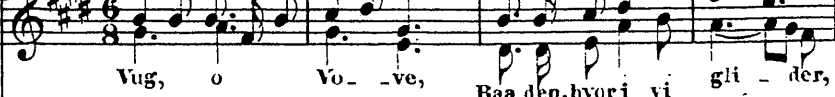
(Holger Drachmann.)

Con moto.

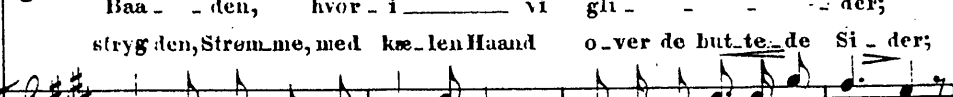
p dolce

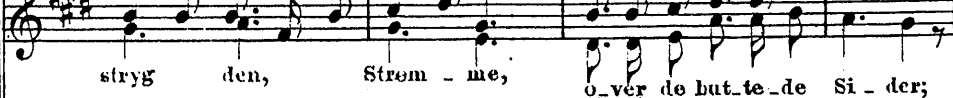
Solo. Vug, o Vo - ve, med var - - - som Haand

Tenori. *pp* Vug, o Vo - ve, med var som Haand Baaden, hvori vi gli - der,
Vug, o Vo - ve, vug, o Vo - ve, Baa - den, hvori vi gli - der,

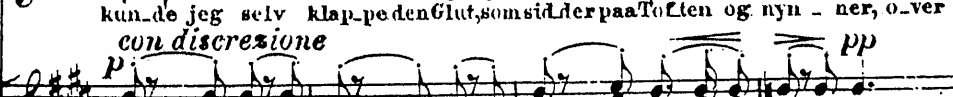
Bassi. *pp* Vug, o Vo - ve, vug, o Vo - ve, vug - - - , o Vo - ve,

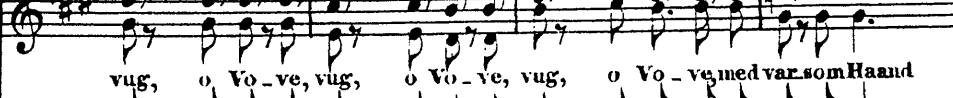
 Baa - - den, hvor - i - - vi gli - - - der;
stryg den, Strøm - me, med kæ - len Haand o - ver de but - te - de Si - der;

 stryg den, Strøm - me, o - ver de but - te - de Si - der;
stryg den, Strøm - me, stryg den, Strømme,

 stryg den, Strøm - me, stryg den, Strømme, stryg - - - den, Strøm - me;

con anima
p cresc. kun - de jeg selv klap - pe den Glut, som sidder paa Tøften og nyn - ner, o - ver

con discrezione
p vug, o Vo - ve, vug, o Vo - ve, vug, o Vo - ve med var som Haand

 pp

p *pp*

più cresc. *f poco rit.*

Kin-der-nes Hvelv bloten flyg- tig Mi-nut, jeg ar-me, for-el-ske-de Syn-der:

p *gli-der,* *poco rit. cresc. mf* *dim.*

Baa-den, hvor-i vi gli-der, Baa-den, hvor-i vi gli-der.

p *cresc. mf* *dim.*

a tempo *mp* *mf*

O da skul-de min Stem-mes Klang væk-ke al Vel-lyd, som

a tempo *pp*

Vug, o Vo-ve, med var-som Haand

Vug, o Vo-ve, Baa-den, hvor-i vi

Vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve,

pp Vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, vug —, o

smorzando *dim.*

slum- rer i Sko- ven,

stryg den, Strøm-me, med kæ-len Haand,

p *mf*

gli-der, stryg den, Strøm-me, stryg den, Strøm-me,

p *mf*

Vo-ve, stryg den, Strøm-me, stryg den, Strøm-me,

poco a poco ere - - scen - - do

smel - ten - de hen i en Kjær - lighedsang med Nym - fen, med Ek - ko, paa

PPP vug, o Vo - ve, vug, o Vo - ve, med var - - som

PPP *poco*

ri - tar - dan - do

f Skæn - - - ten ved Strand kil - de - vo -

p *cresc.*

ri - tar - dan - do

f dim. > pp Haand, o Vo - ve, vug - - - , Tenori: med var - som

f dim. > pp *mf* Bassi: o Vo - ve,

ven - - - Vug, o Vo - ve, med var - - som Haand - - -

p a tempo *pp* *rit.* *morendo ppp*

Haand. Vug, o Vo - ve, vug - - - ,

Vug, o Vo - ve, med var - som Haand, vug, o vug. *)

p *pp* *rit.* *morendo ppp*

vug, o Vo - ve, vug, o Vo - ve, vug - - , o Vo - ve, vug.

*) Af Digtets 3 Vers er kun det første benyttet.

FORAARSVISE.

(S. Schandorph.)

Allegro.

Jul. Bechgaard, Op. 21. H. 2.

mf

1. Saa se dig dog ud! længst Sol - gu - dens Skud har
2. Fra Stu - en dig riv! Af Døds - kul - den stiv selv
3. Af Fug - tig - hed fuld er A - ge - rens Muld, nu
4. Blaa Him - mel og Sol! Av - ri - kel, Vi - ol! alt

1. klø - vet i Van - de - nes Pan - ser et Brud. Nej
2. Sne - en er smel - tet til klin - gen - de Liv, som
3. grøn - nes af Spi - rer et lo - ven - de Kuld; hør
4. Li - vet, der pran - ger i ny - væ - vet Kjol! Ud

1. se dog! i Nat hver Kro - kus har sat saa
2. skvul - pen - de Vand den fa - rer paa Stand med
3. Lær - ker - nes Slag i sol - mil - de Dag om
4. skynd dig og nyd al Ung - dom - mens Fryd! at

*scendo**ri - tar - dan - do**ff*

1. frej - dig paa Ho - det sin guld - gu - le Hat, nej se dog, i Nat!
2. skum - men - de Trods o - ver Ste - ne og Sand, som skvulpen - de Vand.
3. Vaa - ren, der svin - ger sit tin - dren - de Flag, hør Lær - ker - nes Slag!
4. grub - le og sær - ge er slet in - gen Dyd, ud skynd dig og nyd!

NAT.

(Charles Gandrup.)

Audante lento.

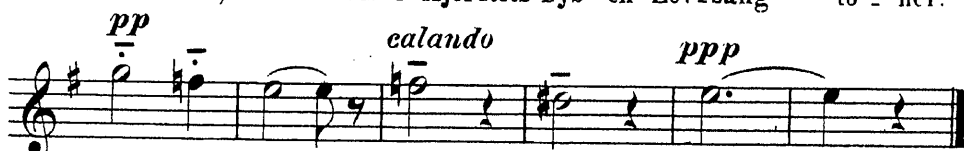
1. Nat - ten sæn - ker sig fra - o - ven, ved den
 2. Stjer - nen blegt be - straa - ler Lin - den, trygt ved

1. grønne Kystslum - rer Vo - ven. Dros - len hviler nu paa Dun saa
 2. Nat - tens Brysthvi - ler Vin - den. Him - len aander taus paa Sko - vens

1. blø - de, Ro - sen aander ud sin Duft den sø - de.
 2. Kro - ner; kun i Hjer - tets Dyb en Lov - sang to - ner.

1. Alt er tyst , alt er tyst ____ !
 2. Alt er tyst , alt er tyst ____ !

MAI.

Allegretto grazioso. (Hulger Drachmann.)

1. Saa yn - de - fuld du træ - der ud, en Jom - fru skjær og
 2. Syng dæm - pøt om det ly - se Løv, om Luf - tens Far - ve

1. fin, og Spi-rer pip-per bag dit Skrud, og hvor du Fo-den
2. fin, om Sjø-lens Som-mer-fug-le - støv, de skjø-re Guld-pail-

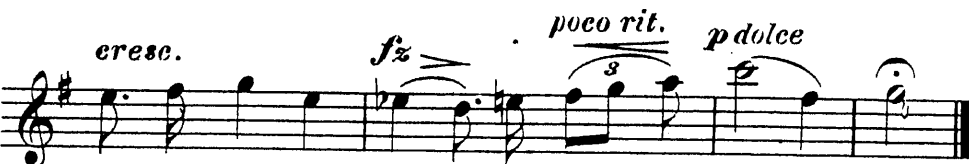
1. sæt-ter, dér myl-rer frem et bro-get Flor, som sku-ler Stri-dens
2. let-ter, som af en strids-vant San-ger-haand saa nemt kan fæn-ge

1. Plet - - - ter. Lidt kø - lig, ja: en
2. Plet - - - ter. Lidt dæm - pet, ja: en

1. Jom-fru bør ej alt-for ild-fuld væ-re; duk der-for dig, min
2. Vaar-sangtør ej alt-for ild-fuld bæ-re den Skjøn-ne frem sin

1. Sang; du tør kun Slæb for Vaa-ren bæ - - - re.
2. Pris; den bør som Vaa- - ren kø - - lig væ - - - re.

I SKOVEN.

(Charles Gandrup.)

1. Un - der Bø - gens Bla - de - hang vi van - dre
2. Skyg - gens Luft - ning mild og sval for - fri - sker
3. Blidt sig bre - der fjern og nær Kon - val - lens
4. Her er Fryd og Fred som i et sorg - læst

1. vil. Hjør - ten stand - ser ved vor Sang og lyt - ter
2. ret. Her i Bø - gens høj - e Sal gaar Fo - den
3. Duft. Un - der Sko - vens grøn - ne Træer faar Hjer - tet
4. Bryst. Tan - ken fav - ner let og fri din ri - ge

1. til, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
2. let, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
3. Luft, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
4. Lyst, lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!

VUG, O VOVE.

Con moto.

(Holger Drachmann.)

pp
 Vug, o Vo-ve, med var-som Haand Baa-den, hvor-i vi gli-der,
 stryg den, Strømme, med kæ-len Haand o-ver de but-te-de Si-der;
con discrezione
 vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, med
poco rit. cresc. mf
 var-som Haand Baa-den, hvor-i vi gli-der, Baa-den hvor-i vi
dim. - pp a tempo
 gli-der. Vug, o Vo-ve, med var-som Haand Baa-den, hvor-i vi
p mf ppp
 gli-der, stryg den, Strømme, med kæ-len Haand, vug, o Vo-ve,
poco dim. pp
 vug, o Vo-ve, med var-som Haand, o Vo-ve, vug-,
ritard. a tempo pp rit. morendo pp
 med var-som Haand. Vug, o Vo-ve, med var-som Haand.

FORAARSVISE.

(S. Schandorph.)

Allegro.

Jul. Bechgaard, Op. 21. H. 2.

1. Saa se dig dog ud! længst Sol - gu - dens Skud har
2. Fra Stu - en dig riv! Af Døds - kul - den stiv selv
3. Af Fug - tig - hed fuld er A - ge - rens Muld, nu
4. Blaa Him - mel og Sol! Av - ri - kel, Vi - ol! alt

1. klø - vet i Van - de - nes Pan - ser et Brud. Nej
2. Sne - en er sinel - tet til klin - gen - de Liv, som
3. grøn - nes af Spi - rer et lo - ven - de Kuld; her
4. Li - vet, der pran - ger i ny - væ - vet Kjøl! Ud

1. se dog! i Nat hver Kro - kus har sat saa
2. skvul - pen - de Vand den fa - rer paa Stand med
3. Lær - ker - nes Slag i sol - mil - de Dag om
4. skynd dig og nyd al Ung - dom - mens Fryd! at

1. frej - dig paa Ho - det sin guld - gu - le Hat, nej se dog, i Nat!
2. skum - men - de Trods o - ver Ste - ne og Sand, som skvulpen - de Vand.
3. Vaa - ren, der svin - ger sit tin - dren - de Flag, hør Lær - ker - nes Slag!
4. grub - le og ser - ge er slet in - gen Dyd, ud skynd dig og nyd!

NAT.

(Charles Gandrup.)

Andante lento.

1. Nat - ten sæn - ker sig fra - o - ven, ved den
 2. Stjer - nen blegt be - straa - ler Lin - den, trygt ved

1. gren - ne Kyst slum - rer Vo - ven. Dros - len hvi - ler nu paa Dun saa
 2. Nat - tens Bryst hvi - ler Vin - den. Him - len aan - der taus paa Sko - vens

1. blø - de, Ro - sen aan - der ud sin Duft den sø - de.
 2. Kro - ner; kun i Hjer - tets Dyb en Lov - sang to - ner.

1. Alt er tyst, alt er tyst ____!
 2. Alt er tyst, alt er tyst ____!

MAI.

(Holger Drachmann.)

Allegretto grazioso.

1. Saa yn - de - fuld du træ - der ud, en Jom - fru skjær og
 2. Syng dæm - pet om det ly - se Løv, om Luf - tens Far - ve

1. fin, og Spi - rer pip - per bag dit Skrud, og hvor du Fo - den
2. fin, om Sjø - lens Som - mer - fug - le - stov, de skjø - re Guld - pail -

1. sæt - ter, dēr myl - rer frem et bro - get Flor, som sku - ler Stri - dens
2. let - ter, som af en strids - vant San - ger - haand saa nemt kan fan - ge

1. Plet - - - ter. Lidt kø - lig, ja: en
2. Plet - - - ter. Lidt dæm - pet, ja: en

1. Jom - fru ber ej alt - for ild - fuld væ - re; duk der - for dig, min
2. Vaar - sang ter ej alt - for ild - fuld bæ - re den Skjøn - ne frem sin

1. Sang; du ter kun Sløb for Vaa - ren bæ - - - re.
2. Pris; den ber som Vaa - ren kø - lig væ - - - re.

I SKOVEN.

(Charles Gandrup.)

Allegro.

1. Un - der Bø - gens Bla - de - hang vi van - dre
2. Skyg - gens Luft - ning mild og sval før - fri - sker
3. Blidt sig bre - der fjern og nær Kon - val - lens
4. Her er Fryd og Fred som i et sorg - løst

1. vil. Hjør - ten stand - ser ved vor Sang og lyt - ter
2. ret. Her i Bø - gens høj - e Sal gaar Fo - den
3. Duft. Un - der Sko - vens grøn - ne Træer faar Hjer - tet
4. Bryst. Tan - ken fav - ner let og fri din ri - ge

1. til, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
2. let, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
3. Luft, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
4. Lyst, lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!

VUG, O VOVE.

(Hulger Drachmann.)

Con moto.

FORAARSVISE.

(S. Schandorph.)

Allegro.

Jul. Bechgaard, Op. 21. H. 2.

mf

1. Saa se dig dog ud! længst Sol - gu - dens Skud har
2. Fra Stu - en dig riv! Af Døds - kul - den stiv selv
3. Af Fug - tig - hed fuld er A - ge - rens Muld, nu
4. Blaa Him - mel og Sol! Av - ri - kel, Vi - ol! alt

1. klø - vet i Van - de - nes Pan - ser et Brud. Nej
2. Sne - en er smel - tet til klin - gen - de Liv, som
3. grøn - nes af Spi - rer et lo - ven - de Kuld, hør
4. Li - vet, der pran - ger i ny - væ - vet Kjol! Ud

1. se dog! i Nat hver Kro - kus har sat saa
2. skul - pen - de Vand den fa - rer paa Stand med
3. Lær - ker - nes Slag i sol - mil - de Dag om
4. skynd dig og nyd al Ung - dom - mens Fryd! at

*ri - tar - dan - do**ff*

1. frej - dig paa Ho - det sin guld - gu - le Hat, nej se dog, i Nat!
2. skum - nen - de Trods o - ver Ste - ne og Sand, som skul - pen - de Vand.
3. Vaa - ren, der svin - ger sit tin - dren - de Flag, hør Lær - ker - nes Slag!
4. grub - le og sær - ge er slet in - gen Dyd, ud skynd dig og nyd!

NAT.

(Charles Gandrup.)

Andante lento.

1. Nat - ten sæn - ker sig fra - o - ven, ved den
2. Stjer - nen blegt be - straa - ler Lin - den, trygt ved

1. grøn-ne Kystslum-rer Vo-ven. Dros-len hvi-ler nu paa Dun saa
2. Nattens Bryst hvi-ler Vin-den. Him-len aan-der taus paa Sko-vens.

1. blø-de, Ro-sen aan-der ud sin Duft den sø-de.
2. Kro-ner; kun i Hjer-tets Dyb en Lov-sang to-ner.

1. Alt er tyst..., alt er tyst...!
2. Alt er tyst..., alt er tyst...!

MAI.

(Holger Drachmann.)

Allegretto grazioso.

1. Saa yn - de - fuld du træ - der ud, en Jom - fru skjær
2. Syng dæm - pet om det ly - se Løv, om Luf - tens Får -

1. — og fin, og Spi-rer pip-per bag dit Skrud, og hvor du Fo-den
2. — ve fin, om Sjælens Somner-fug-le - stæv, de skjø-re Guld-pail-

1. sæt - ter, dér myl - rer frem et bro - get Flor, som sku - ler Stri - dens
2. let - ter, som af en strids - vant San - ger - haandsaa neemt kan fan - ge

1. Plet - ter. Lidt kø - lig, ja: en
2. Plet - ter. Lidt dæm - pet, ja: en

1. Jom - fru bør ej alt - for ild - fuld væ - re; duk der - for dig, min
2. Vaar - sang tør ej alt - for ild - fuld bæ - re den Skjen - ne frem sin

1. Sang; du tør kun Slæb for Vaa - ren bæ - - re.
2. Pris; den bør som Vaa - ren kø - lig væ - - re.

I SKOVEN.

(Charles Gandrup.)

Allegro.

1. Un - der Bø - gens Bla - de - hang vi van - dre
2. Skyg - gens Luft - ning mild og sval for - fri - sker
3. Blidt sig bre - der fjern og nær Kon - val - lens
4. Her er Fryd og Fred som i et sorg - læst

1. vil. Hjør - ten stand - ser ved vor Sang og lyt - ter
2. ret. Her i Bø - gens høj - e Sal gaar Fo - den
3. Duft. Un - der Sko - vens grøn - ne Trær faar Hjer - tet
4. Bryst. Tan - ken fav - ner let og fri din ri - ge

1. til, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
2. let, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
3. Luft, - lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!
4. Lyst, lif - li - ge Skjær - som - mer, ly - se Skjær - som - mer!

VUG, O VOVE.

(Holger Drachmann.)

Con moto.

pp
 Vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, Baa-den, hvor-i vi gli-der,
 stryg den, Strømme, stryg den, Strømme, o-ver de but-te-de Si-der;
p con discrezione
 vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, med var-som Haand
p. poco rit. cresc. mf dim.
 Baa-den, hvor-i vi gli-der, Baa-den, hvor-i vi gli-der.
a tempo pp
 Vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, Baa-den, hvor-i vi gli-der,
p mf ppp poco
 stryg den, Strømme, stryg den, Strømme, vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, med
f dim. ppp rit. tar-dan-do mf
 var-som Haand, o Vo-ve, vug-, o Vo-ve,
a tempo p pp rit. morendo ppp
 vug, o Vo-ve, vug, o Vo-ve, med var-som Haand, vug, o vug.

FORAARSVISE.

(S. Schandorph)

Allegro.

mf

Jul. Bechgaard, Op. 21. H. 2.

N A T.

(Charles Gandrup.)

Andante lento.

1. Nat - ten sæn - ker sig fra - o - ven, ved den
 2. Stjer - nen blegt be - straa - ler Lin - den, trygt ved

1. grønne Kystslum - rer Vo - ven. Dros - len hvi - ler nu paa Dun saa
 2. Nattens Bryst hvi - ler Vin - den. Him - len aan - der taus paa Sko - vens

1. blø - de, Ro - sen aan - der ud sin Duft den sø - de.
 2. Kro - ner; kun i Hjer - tets Dyb en Lov - sang to - ner.

1. Alt er tyst, alt er tyst — !
 2. Alt er tyst, alt er tyst — !

M A I.

(Holger Drachmann.)

Allegretto grazioso.

1. Saa yn - de - fuld — du træ - der ud, en Jom - fru
 2. Syng dæm - pet om — det ly - se Løv, om Luf - tens

1. skjær og fin, og Spi-rer pip-per bag dit Skrud, og hvor du Fo-den
2. Far-ve fin, om Sjø-lens Sommerfug-le-støv, de skjæ-re Guld-pail-

1. sæt-ter, dér myl-ler frem et bro-get Flor, som skjul-er Stri-dens
2. let-ter, som af en strids-vant Sæn-ger-haand saa nemt kan fan-ge

1. Plet - - - ter. Lidt kø - lig, ja _____ : en
2. Plet - - - ter. Lidt dæm-pet, ja _____ : en

1. Jom-fru bør ej alt-for ild-fuld væ-re; duk der-for dig, min
2. Vaar-sang tør ej alt-for ild-fuld kæ-re den Skjøn-ne frem sin

1. Sang; du tør kun Slæb for Vaa-ren bæ-re.
2. Pris; den bør som Vaa-ren kø-lig væ-re.

VUG, O VOVE.

Con moto.

(Holger Drachmann.)

SOLO.

VUG, O VOVE.

(Holger Drachmann.)

Con moto.

p dolce

Vug, o Vo - ve, med var - som Haand

con anima cresc.

Baa - den, hvor i vi gli - der; kun - de jeg selv

più cresc.

klap - pe den Glut, som sid - der paa Tof - ten og nyn - ner, o - ver

f poco rit.

Kin - der - nes Hvælv blot en flyg - tig Mi - nut, jeg ar - me, for - el - ske - de

a tempo mp

Syn - der: O da skul - de min Stem - mes Klang

mf

smorzando dim.

væk - ke al Vel - lyd, som slum - rer i Sko - ven,

poco a poco cre - scen - do

smel - ten - de hen i en Kjær - lig - heds - sang med Nym - fen, med Ek - ko, paa

f ritard. p cresc. a tempo

Skræn - ten ved Strand - kil - de - vo - ven.